

Arrest

nr. 199 261 van 6 februari 2018
in de zaak RvV X IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. WIBAULT
Congresstraat 49
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 24 oktober 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 september 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. WIBAULT en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Chinese nationaliteit te bezitten en van etnische origine Han te zijn. U bent geboren op 12 augustus 1993. U bent afkomstig uit Jianping, behorend tot de stad Chaoyang, provincie Liaoning, Volksrepubliek China. In 2010 studeerde u af van de lagere middelbare school. U hebt nooit gewerkt.

Uw moeder behoorde sinds 2007 tot de kerk van Quannengshen (Almighty God). Ze predikte over God tegen u, maar aanvankelijk ging u hier niet op in.

Op een avond werd u in een steegje vastgegrepen door een jongen op een motorfiets. U dacht aan wat uw moeder verteld had en u aanriep God. Op dat moment kwam uw vader voorbij en liep de jongen weg. Toen u thuiskwam las uw moeder u voor uit religieuze boeken. U had het gevoel dat uw vader of die jongen onder controle van God stonden. Deze gebeurtenis leidde ertoe dat u gelovig werd. In juli 2010 trad u toe tot de kerk van Quannengshen.

Van november 2010 tot oktober 2011 bekleedde u de functie van "kan xinren" in de kerk, u organiseerde dan bijeenkomsten voor nieuwe gelovigen en gaf uitleg aan nieuwe gelovigen. Daarna had u de functie van "dailing", waarbij u verantwoordelijk was voor een kerk van 30 tot 40 personen.

Uw moeder werd in november 2011 gearresteerd en veroordeeld tot zeven jaar gevangenisstraf wegen religieuze activiteiten.

In mei 2014 vielen de autoriteiten binnen bij het gezin waar jullie met een groepje een kerkbijeenkomst aan het houden waren. Een persoon van het gezin werd meegenomen. U en twee andere aanwezigen konden zich verbergen in een kast in de woning.

Begin april 2016 nam L. J. een video op waarin u auditie deed voor een film van Quannengshen. Op 20 april 2016 vertelde een religieuze zuster u dat de politie naar het huis van L. J. gekomen was, het echtpaar L. J. had opgepakt en hun computer en boeken van de kerk in beslag had genomen. U maakte zich zorgen dat de video in handen van de politie was. U ging diezelfde dag naar de woning van uw religieuze zuster D. P., waar u onderdook. Op 22 april 2016 kreeg u een brief van de kerk waarin stond dat uw vader had laten weten dat op 21 april de politie naar hem gekomen was. De politie had de video getoond en uw vader bedreigd dat hij u moest aangeven. De kerk vermeldde ook in de brief dat de religieuze zuster die samen met u in de video acteerde gearresteerd was op 21 april. U was bang en besloot naar het buitenland te vluchten.

U had reeds een paspoort. Q. D., een vriendin van uw vader, vond via haar netwerk een reisbureau dat uw vertrek uit China regelde.

Op 14 juli 2016 vloog u, gebruik makend van uw persoonlijk paspoort voorzien van een Schengenvisum rechtstreeks naar België waar u de volgende dag aankwam. Met behulp van een Chinese dame die u op de luchthaven ontmoette huurde u na aankomst in België een kamer in de gemeente met postcode 1030 (Schaarbeek). Nadat uw huisbaas u enige tijd later verteld had over het bestaan van een opvangcentrum voor asielzoekers, zocht u zelf informatie op over asiel. U vroeg vervolgens asiel aan in België op 11 oktober 2016.

Tijdens uw verblijf in België nam u contact op met de hotline van Quannengshen. Zo werd u in contact gebracht met een religieuze zuster in Frankrijk, met wie u een online bijeenkomst hield.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) uw paspoort, identiteitskaart, hukou en een kopie van een Engelstalig document over het ontstaan van uw kerk neer. Uw advocaat legde tijdens uw gehoor op het CGVS een document van Schweizerische Flüchtlingshilfe over Eastern Lightning neer. Na het gehoor legde u een kopie van een brief van de religieuze zuster in Frankrijk met wie u contact hebt en een kopie van haar paspoort neer.

B. Motivering

Het CGVS stelt vast dat u de hoedanigheid van vluchteling of de status van subsidiaire bescherming niet kan verleend worden en dit om onderstaande redenen:

Zo maakt u helemaal **niet duidelijk wat uw werkelijke achtergrond en profiel is**. U legt wel uw paspoort neer waardoor u uw identiteit en nationaliteit staft maar voor de rest laat u het CGVS in het ongewisse over uw achtergrond en profiel. Zo stelt het CGVS namelijk **ernstige discrepanties vast aangaande uw achtergrond en profiel tussen uw verklaringen voor de Belgische asielinstanties en uw visumdossier**.

Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u dat uw hoogst behaalde graad die van de zesde klas in de middelbare school is, dat u de middelbare school afwerkte, dat u student was en dat u nooit gewerkt hebt (zie verklaring DVZ, punten 11-12).

Voor het CGVS verklaarde u echter dat u na het behalen van uw diploma lager middelbaar onderwijs ("chuzhong") niet meer verder studeerde, dat u zich bekeerde nadat u stopte met school en dat u nooit gewerkt hebt (zie CGVS, p. 4, 5). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier bestaat het middelbaar onderwijs in China uit drie jaar lager middelbaar (klas 7 tot en met 9) en drie jaar hoger middelbaar (klas 10 tot en met 12). Hieruit blijkt dat uw verklaringen dat u stopte met school na het behalen van uw diploma lager middelbaar onderwijs en dat u zes jaar middelbaar onderwijs hebt genoten tegenstrijdig zijn. Uit uw visumdossier blijkt bovendien dat u bij uw visumaanvraag had verklaard te werken als verpleegster in de Shenyang Heping Heyanxue Acupuncture Clinic of Chinese Medicine. In het visumdossier steken daarover de bewijsstukken. Volgens de hukou in uw visumdossier bent u afgestudeerd van de hogeschool.

U verklaarde dat u uw persoonlijke, authentieke identiteitsdocumenten aan het reisbureau gaf, maar dat het bureau sommige documenten zelf maakte, zoals de werkattesten en de financiële documenten (zie CGVS, p. 2). Een tussenpersoon zou u verteld hebben dat u China niet zou kunnen verlaten tenzij u een vals verhaal vertelde (zie CGVS, p. 3). U legde onsamenhangende verklaringen af over het opstellen van uw visumdossier waardoor aan uw uitleg niet zomaar geloof kan gehecht worden. Zo beweerde u dat u uw reis legaal regelde zoals een toerist (zie CGVS, p. 7). Tegelijk verklaarde u dat het reisbureau documenten voor u maakte op basis van valse gegevens omdat u anders het land niet zou kunnen verlaten (zie CGVS, p. 2, 3), wat bezwaarlijk overeenstemt met de normale werkwijze in het geval van een reis op legale wijze als toerist. Gevraagd naar de naam van het reisbureau of de persoon die uw reis regelde moest u het antwoord schuldig blijven en verklaarde u dat Q. D., een vriendin van uw vader, het reisbureau vond en uw reis regelde (zie CGVS, p. 7). Bij de DVZ verklaarde u echter dat uw vader de agent vond (zie verklaring DVZ, punten 27, 30).

U bleef ook onduidelijk over de persoon met wie u samen een visumaanvraag indiende. U zou die persoon pas ontmoet hebben op het moment van de visumaanvraag in Shenyang (zie CGVS, p. 7). Aanvankelijk verklaarde u die persoon niet te kennen en de naam van die persoon niet onthouden te hebben, later meende u zich te herinneren dat ze Y. heette (zie CGVS, p. 3, 7). Behalve haar familienaam weet u niets over deze vrouw, u zag haar maar u hebt niets onthouden over haar (zie CGVS, p. 7). Het is hoogst opmerkelijk dat u zo weinig kan vertellen over deze vrouw, die volgens uw visumdossier uw moeder is. U beweert dat u bang was de echte gegevens van uw moeder te geven omdat ze in de gevangenis zat en dat het bureau er voor zorgde dat deze vrouw samen met u een visum aanvroeg en zich daarbij voordeed als uw moeder (zie CGVS, p. 6). U gaf tevens aan dat de informatie over uw moeder in de hukou voorgelegd bij uw visumaanvraag niet correct was (zie CGVS, p. 2). Als in het kader van uw visumaanvraag daadwerkelijk een andere persoon zich voordeed als uw moeder en medereiziger, kan echter verwacht worden dat het bureau u hier grondig over inlichtte ter voorbereiding van uw visumaanvraag, die u persoonlijk indiende, en de eventuele persoonlijke controle bij het inreizen van de Schengenzone in België. In deze context is het niet aannemelijk dat u zelfs basisgegevens van deze vrouw, zoals haar voornaam, niet kent. Dit wekt de indruk dat u deze onwetendheid veinst in een poging om boven vastgestelde discrepanties toe te dekken.

U beweerde dat u de echte naam van uw vader, met name L. F., opgaf bij uw visumaanvraag en dat enkel de gegevens van uw moeder niet de echte waren (zie CGVS, p. 2, 6). U legde tijdens het gehoor op het CGVS uw hukou voor, waarvan u zegt dat het uw authentieke hukou is, bekomen door uw vader in 2016. Uit vertaling van deze hukou blijkt dat uw vader, genaamd L. F., als gezinshoofd aangegeven wordt. Op de hukou voorgelegd bij uw visumaanvraag wordt echter een zekere L. H., met dezelfde geboortedatum als L. F., als gezinshoofd aangeduid. L. F. wordt in deze hukou niet vermeld. Tijdens het gehoor op het CGVS verklaarde u dat u een oudere zus hebt, volgens de door u voorgelegde hukou en volgens uw verklaringen heet ze L. X. (zie CGVS, p. 6, en verklaring DVZ, punt 17). Volgens de hukou voorgelegd bij uw visumaanvraag bent u echter de oudste dochter van het gezin. Gezien deze tegenstrijdige informatie over uw vader, moeder en zus verkeert het CGVS in het ongewisse over uw reële gezinssituatie.

Tevens merkt het CGVS op dat u, indien u voor uw visumaanvraag valse gegevens en valse documenten zou hebben gebruikt, u de Belgische autoriteiten ernstig hebt misleid. Dit alles tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de manier waarop u uw vertrek uit de Volksrepubliek China hebt geregeld ernstig aan.

Gezien u met uw achtergrond en profiel fraude hebt gepleegd, zij het bij uw visumaanvraag, zij het bij uw asielaanvraag, zij het bij allebei, kan het CGVS niet zomaar aannemen dat de achtergrond en het profiel dat u bij de DVZ en voor het CGVS naar voren brengt in het kader van uw asielaanvraag uw

werkelijke achtergrond en profiel zijn. Dit is des te meer zo gezien u deze achtergrond en dit profiel op geen enkele manier staft.

Bovenstaande vaststellingen roepen ook ernstige twijfels op over de geloofwaardigheid van uw overige verklaringen, zowel die over uw ingeroepen vervolging als het door u naar voor gebracht religieus profiel. Dit is zeker zo in het licht van onderstaande vaststellingen.

Zo is het tevens **ongeloofwaardig dat u de China hebt verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging omwille van uw betrokkenheid bij Quannengshen** en dit omwille van verscheidene redenen.

Vooreerst verklaarde u dat de politie sinds 21 april 2016 actief op zoek was naar u. Via de kerk kwam u te weten dat de politie op 21 april naar uw ouderlijke woning was gegaan en aan uw vader vroeg of u er was (zie CGVS, p. 10). De politie zou de religieuze video waarin u acteerde getoond hebben aan uw vader en uw vader bedreigd hebben dat hij u moest aangeven (zie CGVS, p. 10). U weet niet precies hoe de politie uw adres te weten kwam, maar u was duidelijk zichtbaar in de video en het was heel makkelijk voor de politie om u te vinden, zo verklaarde u (zie CGVS, p. 10). Ondanks dit alles hebt u toch China verlaten met uw persoonlijk, legaal paspoort (zie CGVS p. 8, zie DVZ punt 31). Dat u vroeg of laat toch opgepakt zou worden (zie CGVS, p. 12) vergoelijkt dergelijk gedrag niet, u was immers als sinds 2010 gelovig zonder ooit ondervraagd of gearresteerd geweest te zijn door de autoriteiten tot het vermeende incident in april 2016. Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier hebben veiligheidsambtenaren op Chinese luchthavens toegang tot de online database van het Public Security Bureau (PSB, Chinese politie) met gegevens van burgers die veroordeeld zijn voor misdrijven of gezocht worden door de overheid, ook gekend onder de naam "Policenet" of "Golden Shield." De Chinese overheid checkt de paspoorten van burgers die het land willen verlaten om te verzekeren dat ze geschikt zijn voor reizen naar het buitenland. Openbare veiligheidsambtenaren nemen vaak paspoorten in beslag van personen die als ongeschikt voor buitenlandse reizen worden beschouwd. Uit deze informatie blijkt bovendien dat de veiligheids- en religieuze diensten bij een huiszoeking doorgaans heel wat persoonlijke data verzamelen zoals identiteitskaartnummers, namen, geboortedata, adressen, en deze opslaan in een nationale database waartoe alle functionarissen van China's veiligheidsapparaat toegang hebben. Dat u nog niet openlijk nationaal geseind was en u enkel gearresteerd zou worden in het geheim door de overheidsdiensten van "guobao dadui" (zie CGVS, p. 12) is gezien bovenstaande informatie geen overtuigende verklaring voor uw risicovol gedrag. Door met uw eigen, legale documenten het land te verlaten, bood u zich ter persoonlijke controle aan de grensautoriteiten van uw land van herkomst aan. Hierdoor stelde u zich bloot aan een heel sterk verhoogd risico op ontdekking en arrestatie. Dergelijk gedrag kan het CGVS niet in overeenstemming brengen met het gedrag dat redelijkerwijs kan verwacht worden van een persoon die zijn land ontvlucht uit vrees voor arrestatie en voor een schending van zijn fysieke en/of psychische integriteit. Dat u dit risico hebt genomen ondermijnt op zich op een dermate ernstige wijze uw vervolgingsvrees en asielmotieven, waarop u uw terugkeervrees baseert, dat het CGVS er geen geloof aan kan hechten.

Daarnaast stelt het Commissariaat-generaal vast dat uw laattijdige asielaanvraag afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vrees. U verklaarde dat u op 14 juli 2016 China verliet en de volgende dag in België aankwam (zie CGVS, p. 3). Op 11 oktober 2016 vroeg u asiel aan (zie bijlage 26). Gevraagd om welke reden u een aantal maanden wachtte na aankomst in België alvorens asiel aan te vragen, verklaarde u dat u aanvankelijk nog niet gehoord had van het bestaan van asielaanvragen en dat u enkel godsdienstvrijheid wou (zie CGVS, p. 8). Pas nadat u met uw huisbazin toevallig langs een asielcentrum gepasseerd was en zij u verteld had over die plaats, zocht u zelf informatie op over asiel (zie CGVS, p. 8). Uw verklaring dat u niet wist over het bestaan van asiel vergoelijkt uw laattijdige asielaanvraag niet. Ondanks uw onwetendheid slaagde u er immers wel in op eigen initiatief contacten te leggen met onbekenden in België en via hen een woning in Schaarbeek te huren, u moet dus evenzeer in staat geweest zijn u eerder te informeren over de beschermingsmodaliteiten in België, zij het via personen die u in België leerde kennen, zij het via informatie die online beschikbaar is. Bovendien verbleef u meestal thuis in België en had u geen andere bezigheden naast boodschappen doen (zie CGVS, p. 8), u moet dus ongetwijfeld voldoende tijd gehad hebben om de nodige informatie op te zoeken. Van iemand die beweert zo'n vrees te hebben en stelt daarom haar land te zijn ontvlucht, kan redelijkerwijs verwacht worden dat zij zo snel mogelijk de inspanning doet om zich te informeren over bescherming en deze beschermingsmodaliteiten aangrijpt. Dat u zo'n drie maanden na aankomst in België wachtte alvorens een asielaanvraag in te dienen, wijst er op dat u weinig belang hechtte aan het verkrijgen van internationale bescherming.

Met betrekking tot het incident dat de rechtstreekse aanleiding was tot uw vertrek, met name de in beslagname van de politie van religieus videomateriaal waarop u stond en de daaropvolgende zoektocht naar u, moet opgemerkt worden dat u bij de DVZ helemaal geen melding maakte van de bewuste video (zie DVZ, vragenlijst CGVS). Bij confrontatie hiermee, verklaarde u dat u het wou vertellen, maar dat u de kans niet kreeg en dat de aanwezige persoon u zei het bij het volgende interview te vertellen (zie CGVS, p. 10). Deze verklaring vergoelijkt echter niet dat u de gebeurtenis waardoor u gezocht werd door de politie niet vermeldde. Bij de DVZ verklaarde u immers dat er een proces tegen u werd gestart wegens illegaal vergaderen en het in gevaar brengen van de veiligheid van de maatschappij, later corrigeerde u dit en zei u dat er geen proces tegen u was gestart, maar dat er mondelinge bedreigingen tegen u geuit zijn door de politie (zie DVZ, vragenlijst CGVS, en brief meester Wibault dd. 28/11/2016). U sprak met andere woorden in algemene termen over de beschuldiging door de politie, en u vermeldde noch de religieuze video waarin u geacteerd had, noch het feit dat u onderdook meteen nadat u te weten kwam dat de video gevonden was door de politie. Ook wanneer de DVZ u vroeg een kort overzicht te geven van alle feiten die geleid hebben tot uw vlucht uit land, maakte u geen melding van dit vermeende incident. U vermeldde in uw antwoord op deze vraag slechts uitgebreid de veroordeling van uw moeder, en u vertelde niets over incidenten waarbij u persoonlijk betrokken was (zie DVZ, vragenlijst CGVS). Dat u tijdens uw gehoor op de DVZ op geen enkel moment de video en uw onderduiking vermeldde, tast de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig aan.

Hoewel de politie u wou arresteren toen ze naar jullie woning kwamen op 21 april, hebt u geen informatie over een arrestatiebevel op uw naam. Aanvankelijk verklaarde u dat de politie geen arrestatiebevel had, vervolgens zei u dat uw vader daar niets over gezegd heeft in de briefjes die hij schreef (zie CGVS, p. 11). Het is opmerkelijk dat u hier geen duidelijkheid over kan geven. .

Voorts is het vreemd dat u niet weet of de politie na het bezoek aan uw vader op 21 april nog teruggegaan is naar jullie woning, nochtans was u in contact met uw vader, die briefjes aan u liet bezorgen (zie CGVS, p. 11). Zo blijkt u wel te weten dat de "ganbu" (communistisch kaderlid) van het dorp regelmatig kwam checken of u thuis was (zie CGVS, p. 11).

Over het door u verklaarde feit dat uw moeder gearresteerd werd in november 2011 en een gevangenisstraf van zeven jaar uitzit omwille van haar betrokkenheid bij Quannengshen (zie CGVS, p. 4, 5) legt u geen enkel begin van bewijs neer. U hebt zelfs nooit documenten met betrekking tot uw moeders rechtszaak of arrestatie gezien, zo beweerde u (zie CGVS, p. 5, 6). Uw verklaring dat uw vader u dergelijke documenten misschien niet toonde omdat u te jong was, is weinig overtuigend, zeker gezien u en uw moeder hetzelfde geloof hadden en u na uw moeders arrestatie nog zekerder werd van uw geloof en de slechte kanten van de Chinese overheid zag (zie CGVS, p. 6).

Uw verklaringen over de gebeurtenissen na uw moeders arrestatie overtuigen evenmin. Uw vader werd telefonisch ingelicht over uw moeders arrestatie (zie CGVS, p. 5). Na uw moeders arrestatie hebben u, uw vader en uw zus nooit contacten gehad met de Chinese autoriteiten, zo zei u (zie CGVS, p. 6). Pas in april 2016 ging de politie voor het eerst naar jullie woning (zie CGVS, p. 11). U verklaarde nooit ondervraagd of gearresteerd geweest te zijn door de Chinese autoriteiten (zie CGVS, p. 12). Dit alles staat in schril contrast met de door u verklaarde arrestatie en gevangenisstraf van uw moeder. Volgens informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier is Quannengshen zeer actief binnen de familiekring. Het is dan ook niet aannemelijk dat uw moeder enerzijds een gevangenisstraf van zeven jaar zou gekregen hebben omwille van haar betrokkenheid bij Quannengshen en dat de politie anderzijds tussen uw moeders arrestatie in november 2011 en april 2016 nooit naar uw ouderlijke woning kwam of u ondervroeg. Als uw moeder daadwerkelijk zo'n zware gevangenisstraf kreeg, kan verwacht worden dat de Chinese autoriteiten op zijn minst jullie woning zouden doorzoeken en de andere gezinsleden zouden ondervragen. Dit tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw moeders arrestatie en gevangenschap ernstig aan.

Alhoewel kan aangenomen worden dat u heden op één of andere manier een vorm van het christendom belijdt, doen bovenstaande vaststellingen over de ongeloofwaardigheid van uw vervolgingsvrees op zich al twijfels rijzen over uw religieus profiel. Zo kan het CGVS zich immers niet voorstellen dat een vervolgte kerk als die van Quannengshen u niet zou hebben afgeraden om met uw persoonlijke documenten het land te verlaten.

Verder hebt u op zich **evenmin aannemelijk gemaakt dat u een volgelingen en actief lid bent van de Quannengshen-kerk.**

Uw verklaringen over uw geloof, uw persoonlijke beleving ervan en uw activiteiten binnen de kerk, blijken op verscheidene essentiële vlakken niet overeen te stemmen met de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan kopieën aan het administratief dossier zijn toegevoegd. Deze vaststellingen zijn des te ernstiger gezien u verklaarde opeenvolgend verscheidene functies binnen uw kerk te hebben uitgeoefend, gaande van de organisatie van bijeenkomsten voor nieuwelingen tot de verantwoordelijkheid voor een kerk van 30 tot 40 personen (zie CGVS, p. 14, 15). Door het uitoefenen van deze functies kan het CGVS van u juist redelijkerwijs verwachten dat u grondig op de hoogte bent van de leer en stellingen van uw geloof.

Ten eerste verklaarde u verkeerdelijk dat uw geloof de keuze respecteert van mensen die Quannengshen niet volgen en dat er geen slechte dingen gebeuren voor ongelovigen (zie CGVS, p. 16). Volgens de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier benadrukt uw geloof echter krachtig de tegenslagen van diegenen die niet in jullie godheid geloven. Meer nog, uw kerk publiceerde een werk waarin talrijke van deze tegenslagen zijn opgenomen en gebruikt dit werk als rekruterings- en bekeringsinstrument. Hoewel u toevoegde dat wie echt tegen God is en blasfemische uitspraken doet gestraft wordt, kon u geen concreet voorbeeld geven van hoe zulke personen gestraft worden (zie CGVS, p. 16). U haalde slechts aan dat mensen die de wetten van Jehova niet volgden gestenigd werden, maar hiermee verwees u naar de periode van het Oude Testament, niet naar het tijdperk waarin men momenteel leeft volgens uw leer. Dat u als “dailing” of leidinggevende van een kerk van 30 tot 40 personen geen enkel concreet voorbeeld kan geven van de manier waarop ongelovigen of andersgelovigen gestraft worden door Quannengshen tast de geloofwaardigheid van het door u beweerde profiel ernstig aan.

Ten tweede verklaarde u verkeerdelijk dat uw geloof over de traditionele bijbel enkel stelt dat deze het werk is van god in het tijdperk van barmhartigheid, dat God alles noteerde wat hij deed en dat de apostelen die Jezus volgden alles noteerden en een boek schreven (zie CGVS, p. 16). U stelde dat volgens uw geloof jullie de bijbel mogen lezen en dat elke persoon zelf mag beslissen hierover (zie CGVS, p. 16). Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie toegevoegd aan het administratieve dossier) blijkt echter dat de leer de traditionele bijbel afzweert en zelfs in krachtige en denigrerende termen verwerpt.

Ten derde is het in het opzicht van bovenstaande twee vaststellingen dan ook uitermate bevreemdend te noemen dat u in België wel graag naar andere kerkdiensten wou gaan, en dat u enkel tegengehouden werd door de taalbarrière en uw introverte karakter (zie CGVS, p. 13).

Ten vierde wijs ik er op dat u bij de DVZ (verklaring punten 1, 2, 3) heeft verklaard geen andere namen gebruikt te hebben naast L. B.. Voor het CGVS verklaarde u binnen de kerk de naam Z. L. te hanteren (zie CGVS, p. 3). U gebruikte deze naam sinds u toetrad tot de kerk in juli 2010, binnen de kerk hebt u steeds deze naam gebruikt, u hebt hem nooit veranderd (zie CGVS, p. 3). U schetste toen ook dat jullie binnen de kerk een nietofficiële naam gebruiken om jullie identiteit te beschermen aangezien jullie kerk niet toegelaten is in China (zie CGVS, p. 3). Hoewel u de naam Z. L. een zestal jaar gebruikt zou hebben in China, maakte u geen melding hiervan tijdens het gehoor bij de DVZ, waar er expliciet naar andere namen werd gevraagd. Dat u tijdens het gehoor op het CGVS wel deze naam vermeldde, doet vermoeden dat u het gebruik van schuilnamen binnen de kerk van Quannengshen in België hebt vernomen tussen uw verklaringen bij de DVZ en het CGVS.

Ten vijfde heeft het CGVS bedenkingen bij de functies die u beweerde uit te oefenen binnen uw kerk. Van november 2010 tot oktober 2012 zou u de functie “kan xinren” (letterlijke betekenis: kijken naar of zorgen voor nieuwe personen) uitgeoefend hebben (zie CGVS, p. 14), een functie die niet gekend staat onder deze naam in de informatie waarover het CGVS beschikt en die gebaseerd is op een handboek van de kerk zelf. Uw taken bestonden eruit bijeenkomsten te organiseren voor nieuwelingen, hun vragen te beantwoorden en hen dingen uit te leggen die niet duidelijk waren (zie CGVS, p. 14). Het is opmerkelijk dat u reeds enkele maanden na uw toetreding tot de kerk in juli 2010 deze functie opnam. Het is eerder twijfelachtig of u zo snel de leer van uw geloof grondig genoeg kende om in staat te zijn deze uit te leggen aan nieuwe gelovigen.

Op de vraag welke functies er nog zijn boven “dailing”, antwoordde u dat één kerk twee “dailing” heeft, drie “jiaoguan zhishi”, “fuyin zhishi” en “shiwu zhishi”. Daarboven is er een “xiaoqu” en daarboven “qu” (zie CGVS, p. 15). U verklaarde tevens dat er geen hiërarchie is en dat iedereen zijn eigen bijdrage voor de kerk levert (zie CGVS, p. 15). Dit stemt echter verre van overeen met de informatie waarnaar hierboven verwezen werd.

Uit deze informatie blijkt dat de kerk van Quannengshen een sterk hiërarchische structuur heeft. Een aantal functies die in deze informatie voorkomen vermeldde u niet, zoals "banshiyuan" (coördinator) en "jianchayuan" (inspecteur). Sommige functies die u vermeldde komen niet voor in deze informatie, zoals "shiwu zhishi" en "jiaoguan zhishi". "qu" en "xiaoqu" zijn dan weer geen functies, maar betekenen respectievelijk regio en district of buurt.

Dit alles wijst er op dat u wel enige kennis hebt verworven over de functies binnen deze kerk maar dat u er onvoldoende mee bent vertrouwd om er enige van te hebben uitgeoefend of op een andere manier actief te zijn geweest binnen deze kerk.

Ten zesde verklaarde u verkeerdelijk dat de "endian shidai", of het tijdperk van barmhartigheid, ten tijde van Mozes begon, waarna u verklaarde dat u dit precies vergeten bent (zie CGVS, p. 17). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier) betekende de geboorte van Jezus echter het einde van het tijdperk van de wet ("lüfa shidai") en het begin van het tijdperk van de barmhartigheid of "endian shidai". Dat u niet correct kan aangeven wanneer de "endian shidai" begon, maar wel weet dat de "endian shidai" 2000 jaar duurde en gevolgd werd door de "guodu shidai", die ruim twintig jaar geleden begon (zie CGVS, p. 17), wijst op het ingestudeerde en fragmentarische karakter van uw kennis. Gezien de functies die u uitgeoefend zou hebben in de kerk, met name het begeleiden van nieuwe gelovigen en het leiden van een kerkgroep van 30 tot 40 personen, zou u in staat moeten zijn dergelijke basiskennis met betrekking tot de leer correct aan te geven. Uw schriftelijke opmerking na het gehoor dat uw antwoorden op de vragen in verband met de "endian shidai" op pagina 17 van het gehoorverslag een aantal verwarringen bevatten (zie brief meester Wibault dd. 06/06/2017) vergoelijken uw foutieve verklaringen niet.

De zaken die u wel wist over Quannengshen kunt u via de **website van de kerk of andere internetbronnen hebben vernomen**. Die bevat immers heel wat informatie over de kerk. Het CGVS wijst er op dat **u in België informatie over deze kerk opzocht** want u legde dergelijke informatie neer ter staving van uw asielrelaas (zie CGVS, p. 2).

De documenten die u neerlegde slagen er niet in mijn appreciatie van uw asielrelaas in de positieve zin om te buigen. Ze weerleggen bovenstaande vaststellingen immers niet. Uw paspoort staat uw identiteit, nationaliteit en reisweg. De tekst van de Engelstalige website van Quannengshen is een introductie tot de kerk, dit geloof en de vervolging ervan in China. De kopie van de brief geschreven door Zhuang Qin, een religieuze zuster in Frankrijk, als bevestiging van uw geloof en uw contacten met haar, is opgesteld op 20 juni 2017, enige tijd na uw asielaanvraag en na uw gehoor bij het CGVS, en is gericht aan de Belgische immigratieambtenaar. Hieruit blijkt dat deze brief opgesteld is in functie van uw asielaanvraag. Gezien het gesolliciteerde karakter ervan heeft deze brief geen objectieve bewijswaarde. Bovendien is de brief slechts een kopie, wat de bewijswaarde ervan aanzienlijk vermindert. Wat betreft de voorgelegde kopie van het paspoort van Z. Q. dient opgemerkt te worden dat deze kopie noch de identiteit van de briefschrijver, noch de relatie met u, noch uw geloofsovertuiging of die van Z. Q. staat. Met betrekking tot het document "Schnellrecherche der SFH-Länderanalyse vom 2. Juni 2015 zu China: Eastern Lightning" van de Schweizerische Flüchtlingshilfe voorgelegd door uw advocaat tijdens het gehoor bij het CGVS, dient opgemerkt te worden dat dit document de algemene situatie van Eastern Lightning, ook gekend als Quannengshen, en de vervolging van Eastern Lightning gelovigen in China, beschrijft en dat u niet in dit rapport vermeld wordt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/3 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van artikel 47 van het Handvest van de grondrechten

van de Europese Unie (hierna: Handvest). Verzoekster stelt dat artikel 39/60 van de Vreemdelingenwet een beperking van de draagwijdte van de beroepsprocedure inhoudt die in strijd is met artikel 47 van het Handvest en het recht op een doeltreffende voorziening. Zo wijst verzoekster erop dat het Hof van Justitie geoordeeld heeft dat de rechter in staat moet zijn om zelf te beslissen over de nood aan de organisatie van een bijkomend gehoor van de asielzoeker, hetgeen echter niet het geval is voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

In een tweede middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3, 48/5 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, van artikel 3 van het Handvest en van artikel 18 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten van 19 december 1966 (hierna: BUPO), onderneemt verzoekster een poging om de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing te weerleggen. Zo stelt zij niet te begrijpen waarom het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot de conclusie is gekomen dat zij geen actief lid van de kerk van Quannengshen is vermits zij veel uitleg kon geven aangaande haar geloof tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekster is dan ook van mening dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een te beperkte kennis en begrip heeft van haar kerk om haar geloof correct te kunnen inschatten. Vermits haar geloof verboden is in China bestaat er een gebrek aan informatie over de werking ervan en worden er veel negatieve gegevens over verspreid door de Chinese overheden. Daarnaast stelt verzoekster vast dat het administratief dossier bijzonder weinig informatie bevat om de inhoudelijke kwaliteit van haar verklaringen in te schatten. Zo lijken de meeste bronnen afkomstig van auteur E. Dunn en wordt er slechts een zeer algemeen en statisch beeld van de kerk weergegeven, doch wordt er geen zicht geboden op de werkelijkheid van de praktijken in China van lokale leden van de kerk, zoals verzoekster. Daarnaast meent verzoekster dat er weinig aandacht wordt besteed aan haar religieuze praktijken. Zo had de advocaat van verzoekster reeds voor de beslissing de aandacht van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gevestigd op het feit dat er weinig informatie ter beschikking is over gematigde leden van de kerk. Verzoekster voert in dit verband aan dat de vaststellingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voortspruiten uit een slecht begrip over de werking van de kerk vermits er een verschil is tussen de gepubliceerde leer en zijn receptie door gelovigen in de Chinese maatschappij. Zij meent dat deze voorzichtigheid ook voortkomt uit het werk van E. Dunn zelf en stelt hierover als volgt: *“Hoewel zij het meest grondige onderzoek heeft gevoerd over de Quannengshen-Kerk, heeft ze nooit de gelegenheid gekregen om leden van de kerk in China te ontmoeten en te ondervragen over hun godsdienstelijke praktijken en hun relatie met de leer of andere christelijke bewegingen.*

[...] (citaat uit *“Lightning from the East, Hetrodoxy and Christianity in Contemporary China”*, Leiden-Boston, 2015)

De onderzoekster benadrukt ook het feit dat vele negatieve informatie over deze kerk met voorzichtigheid moet benaderd worden:

[...] (citaat uit *“Lightning from the East, Hetrodoxy and Christianity in Contemporary China”*, Leiden-Boston, 2015)

De verklaringen van verzoekster werden niet ingeschat ten opzichte van een correcte inbeelding van het hedendaagse leven van lokale leden van de kerk. Artikel 27 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 is geschonden. Het is de verantwoordelijkheid van het CGVS om alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, te verzamelen (zie artikel 4.3 a) van artikel 2011/95/EU).

De voornaamste bron van informatie over de leer van de kerk blijft haar website. Maar deze website is geblokkeerd in China en de consultatie ervan is strafbaar.

De Richtlijnen van het UNHCR bevestigen hoe moeilijk het kan zijn voor leden van een kerk om de leer ervan te beheersen binnen een repressieve maatschappij:

[...]”

Aangaande de relaties van verzoekster met andere christenen en de leer van de kerk stelt verzoekster vast dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een karikatuur ophangt die niet teruggevonden kan worden in de bestaande informatie over de kerk van Quannengshen. Zij abstraheert vervolgens informatie uit het boek van E. Dunn en voert hierover het volgende aan:

“Een dergelijke karikatuur kan niet teruggevonden worden in de bestaande informatie. Als men verwijst naar het boek van Emily DUNN, Lightning from the East, zijn er verschillende vaststellingen die meer

soepele standpunten in de praktijk aantonen. In de praktijk kan de kerk niet verschillen met andere protestantse huiskerken:

[...]

Emily DUNN stelt vast dat protestanten en leden van nieuwe kerken veel gemeen hebben.

[...]

Volgens Emily DUNN kunnen we evenmin rekenen op het feit dat gelovigen van de Quannengshen-Kerk de officiële leer van de kerk strikt zouden volgen want dit is voor hen zeker niet het belangrijkste in hun geloof:

[...]

Volgens Emily DUNN vormt de leer van de kerk geen statisch en monolithiek element. Er bestaan ontwikkelingen naar meer openheid voor het christendom in het algemeen.

[...]

Het profiel van verzoekster kan ook van belang zijn. De Quannengshen-Kerk heeft zich oorspronkelijk ontwikkeld in rurale noorderlijke gebieden van China, maar begint zich nu te richten tot andere profielen. Deze openheid naar nieuwe leden is een element die Emily DUNN leidt tot de conclusie dat de kerk meer tolerantie zou kunnen ontwikkelen om haar eigen groei te begunstigen.

[...]

Verzoekster stelt vast dat het CGVS haar beschuldigt van ingestudeerde kennis. Indien deze standpunten van de kerk over protestanten en de Bijbel zo centraal zouden zijn, dan had verzoekster deze zeker perfect gestudeerd...

In tegendeel, haar meer gematigde standpunt bevestigt de wetenschappelijke vaststellingen van Emily DUNN over het verschil tussen de hedendaagse praktijken van de leden van de kerk met de officiële leer."

Dat de kerk sterk hiërarchisch is ingericht, maakt volgens verzoekster opnieuw een theoretisch standpunt uit nu uit de praktijk blijkt dat de werking van de kerk in China informeel en gedecentraliseerd werkt. Dit vindt volgens verzoekster steun in het werk van E. Dunn. Haar verklaringen getuigen dan ook van haar praktische ervaring van de kerk in China en stemt niet overeen met de superfiel geportretteerde werking van de kerk in gepubliceerde documenten.

Verzoekster wijst er vervolgens op dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet over dezelfde informatie als verzoekster beschikt over de verschillende functies binnen de kerk. Verzoekster wijst erop dat de door haar vermelde functies wel degelijk bestaan binnen de lokale kerken, hetgeen ook blijkt uit een Engelse vertaling van een officieel document van de kerk over functies van de leden op lokaal niveau. Dat "qu" en "xiaoqu" geen functies uitmaken maar respectievelijk regio en district of buurt betekenen, erkent verzoekster. Zij wijst er evenwel op dat dit de afkortingen vormen voor "Qu dailing" en "Xiaoqu dailing". Opnieuw onderstreept verzoekster dat zij aldus naar de werking van de lokale kerk verwees gedurende haar gehoor en correct de functies aldaar omschreef.

Verzoekster vervolgt dat zij een attest neerlegt van de Franse afdeling van de kerk van Almachtige God om haar geloof te bewijzen en dat deze bevestiging aanvaard moet worden door de asielinstanties, minstens dat de inhoud ervan moet worden onderzocht door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekster verwijst naar en citeert uit rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) waarin gesteld wordt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een onderzoeksplicht heeft ten opzichte van elementen die in de praktijk een bevestiging kunnen verkrijgen. Aldus mag het attest niet verworpen worden zonder een grondig onderzoek naar de bron en de manier waarop zij het geloof van verzoekster bevestigt.

Verzoekster is van mening dat haar religieuze activiteiten binnen de kerk van Quannengshen haar vrees voor vervolging op voldoende wijze aantonen en verwijst hiervoor naar rechtspraak van het Hof van Justitie waarin het begrip 'vrees voor vervolging' terug te vinden is. Verzoekster meent dat een risico op vervolging bestaat door het loutere bestaan van Chinese wetgeving die voorziet in de mogelijkheid van (levenslange) bestraffing van personen die deelnemen aan 'evil cults' of deze organiseren. Het is dan ook in deze context dat verzoeksters verklaringen begrepen moeten worden. Daarbij spelen de godsdienstige praktijken van verzoekster een rol en niet het belang en de aard van de functie die zij uitoefende. Vermits verzoekster deze godsdienstige praktijken allerminst kan uitvoeren in China zonder een risico op vervolging dient zij aldus te genieten van bescherming. Verzoekster voegt hier nog aan toe dat de Chinese wetgeving een constante schending uitmaakt van artikel 18 BULO.

Verzoekster benadrukt dat haar visumdossier gesteund werd op valse documenten, hetgeen een bestaande praktijk uitmaakt in China. Zij stelt in dit verband nog: "Het is ook duidelijk dat het voorstellen van haar echte profiel tot een weigeringsbeslissing van de visumaanvraag zou hebben geleid.

Het zou onmogelijk geweest zijn om documenten neer te leggen die het verblijf van haar moeder in de gevangenis aantonen.” Zij verwijst hierbij nog naar de verklaringen van de ambtenaar van de Belgische ambassade in China. Verzoekster acht het belangrijk dat op basis van artikel 32 van de Conventie van Genève aanvaard wordt dat een asielzoeker alle middelen gebruikt om zijn land van herkomst te ontvluchten. Bovendien wijst zij erop dat zij haar paspoort en originele Huko heeft voorgelegd aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, doch dat de bestreden beslissing evenwel geen melding maakt van de neergelegde originele Huko.

Verzoekster vraagt in hoofddorde om haar als vluchteling te erkennen, minstens de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoekster voegt aan haar verzoekschrift volgende stavingstukken: uittreksels uit het boek van Emily DUNN, *“Lightning from the East, Hetrodoxy and Christianity in Contemporary China”*, Brill, Leiden-Boston, 2015 (stuk 3), een artikel over de functies op lokaal niveau van de Church of Almighty God (stuk 4), een *“Letter of Attestation”* van J. B. van 23 oktober 2017 (stuk 5), het artikel Schnellrecherche der SDF-Länderanalyse vom 2. Juni 2015 zu China: Eastern Lightning” (stuk 6) en een *“Lettre d’attestation”* van 11 oktober 2017 van l'Eglise de Dieu Tout-Puissant (tweede stuk 5).

Per drager brengt verwerende partij op 12 januari 2018 samen met een aanvullende nota de volgend stuk bij: *“Country information and guidance, China; Christians”* van het Home Office van het Verenigd Koninkrijk van maart 2016 (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

Ter terechtzitting legt verzoekster een aanvullende nota met volgende nieuwe elementen neer: het origineel exemplaar van de *“Lettre d’attestation”* van 11 oktober 2017 van l'Eglise de Dieu Tout-Puissant, uittreksels uit het boek *“Utterances of Christ of the Last Days Selections”*, foto's van verzoekster met andere gelovigen, verblijfskaart van mevrouw B. J., benoemingsakte van mevrouw B. J. als voorzitter van de kerk in de Nederlanden, een arrest van de Nederlandse Raad van State met nummer 201602148/1/V2 van 14 maart 2017, een uittreksel uit het artikel *“The Battle for China's Spirit”* van Freedom House van februari 2017 en een uittreksel uit het *“Annual Report on the Chinese Communist Government Prosecution of the Church of Almighty God”* van Church of Almighty God van 2017.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. In zoverre verzoekster aanvoert dat de Vreemdelingenwet, meer bepaald artikel 39/60, de bevoegdheid van de rechter zodanig beknot dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen effectief rechtsmiddel biedt aan de asielzoeker en aldus een schending inhoudt van artikel 47 van het Handvest dient gewezen op het volgende.

Uit de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof blijkt dat de Raad in deze beschikt over volle rechtsmacht en dat verzoekster niet van een daadwerkelijke jurisdictionele waarborg is ontdaan. Op grond van artikel 39/2 van de voormelde wet kan de Raad de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevestigen, hervormen, of, in bepaalde gevallen, vernietigen. Het beroep heeft een devolutieve werking en het geschil wordt in zijn geheel bij de Raad aanhangig gemaakt.

De Raad kan in voorkomend geval de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hervormen, ongeacht op grond van welk motief deze werd genomen. In bepaalde gevallen kan de Raad de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vernietigen: hetzij omdat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bovendien heeft het onderhavige beroep van rechtswege een schorsende werking (artikel 39/70 van de Vreemdelingenwet). Ten slotte kan tegen de eindbeslissing van de Raad een administratief cassatieberoep worden ingesteld bij de Raad van State (zie GwH 27 mei 2008, nr. 81/2008, r.o. B.15.2; zie ook GwH 30 oktober 2008, nr. 148/2008, r.o. B.6.1 e.v.).

Uit het voormelde arrest van het Grondwettelijk Hof blijkt eveneens dat de Raad, die een volwaardig administratief rechtscollege is, voldoet aan de eisen van onafhankelijkheid en onpartijdigheid (GwH 27 mei 2008, nr. 81/2008, r.o. B.19.3).

Het hoofdzakelijk schriftelijke karakter van de rechtspleging, vergezeld van de mogelijkheid voor de partijen en hun advocaat om hun opmerkingen mondeling voor te dragen op de terechtzitting, zoals daarin is voorzien in artikel 39/60, tweede lid van de Vreemdelingenwet, doet geen afbreuk aan het recht op een rechterlijke toetsing en aan het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel (GwH 27 mei 2008, nr. 81/2008, r.o.B.28.1).

De Raad biedt in het kader van onderhavig beroep aldus alle waarborgen voorzien in artikel 47 van het Handvest.

2.3.2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekster de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) verzoekster geen zicht biedt op haar werkelijke achtergrond en profiel, aangezien (1) er ernstige discrepanties waar te nemen zijn tussen haar verklaringen voor de Belgische asielinstanties enerzijds en haar visumdossier anderzijds omtrent haar hoogst behaalde graad en werkzaamheden, (2) verzoekster onsamenhangende verklaringen aflegt over het opstellen van haar visumdossier, (3) verzoekster geen zicht biedt over de persoon met wie zij samen haar visumaanvraag indiende, (4) de door verzoekster opgegeven naam van haar vader bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet overeenstemt met hukou die zij in het kader van haar visumaanvraag voorlegde en op deze hukou evenmin melding wordt gemaakt van een oudere zus, waarvan verzoekster later op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen melding maakt en (5) indien verzoekster voor haar visumaanvraag valse gegevens en valse documenten zou hebben gebruikt, zij de Belgische asielinstanties ernstig heeft misleid hetgeen afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van haar verklaringen over de manier waarop zij haar vertrek uit de Volksrepubliek China (hierna: VRC of China) heeft geregeld; (ii) het op zich ongeloofwaardig is dat verzoekster China heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging omwille van haar betrokkenheid bij de kerk van Quannegshen vermits (1) het feit dat zij met eigen, legale documenten het land heeft verlaten, zij zich ter persoonlijke controle aan de grensautoriteiten van haar land van herkomst aanbood en zich zo blootstelde aan een sterk verhoogd risico op ontdekking en arrestatie niet overeenstemt met de door haar geschetste vrees voor vervolging en asielmotieven waarop zij haar terugkeervrees baseert, (2) verzoeksters laattijdige asielaanvraag verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de door haar ingeroepen vrees, (3) verzoekster op de Dienst Vreemdelingenzaken allerminst melding heeft gemaakt van de video waar zij opstond, hoewel zij dit op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nochtans als het incident aanmerkt dat rechtstreeks aanleiding heeft gegeven tot haar vertrek uit China en op de Dienst Vreemdelingenzaken zelfs enkel in algemene termen sprak over de beschuldiging door de politie, (4) verzoekster geen informatie heeft over een arrestatiebevel op haar naam hoewel de politie haar wilde arresteren toen zij naar de woning kwamen op 21 april, (5) het niet aannemelijk is dat verzoekster niet zou weten of de politie na het bezoek aan haar vader op 21 april nog teruggegaan is naar de woning nu zij wel degelijk in contact stond met haar vader, (6) verzoekster geen enkel begin van bewijs voorlegt ter ondersteuning van haar verklaring dat haar moeder gearresteerd werd in november 2011 en een gevangenisstraf van zeven jaar uitzit omwille van haar betrokkenheid bij Quannengshen en (7) verzoeksters verklaringen over de gebeurtenissen na haar moeders arrestatie evenmin geloofwaardig zijn; (iii) verzoekster evenmin aannemelijk maakt een volgeling en actief lid van de kerk van Quannengshen te zijn omdat haar verklaringen omtrent haar geloof, haar persoonlijke beleving en haar activiteiten binnen de kerk op verschillende essentiële vlakken niet overeenstemmen met de informatie uit het administratief dossier, te meer daar zij stelt verschillende functies in de kerk te hebben uitgeoefend – waaronder de organisatie van bijeenkomsten voor nieuwelingen tot de

verantwoordelijkheid voor een kerk van 30 tot 40 personen – zodat juist van haar redelijkerwijs verwacht kan worden dat zij grondig op de hoogte is van de leer en stellingen van haar geloof, immers (1) zij verklaarde verkeerdelijk dat haar geloof de keuze respecteert van mensen die Quannengshen niet volgen en dat er geen slechte dingen gebeuren voor ongelovigen, (2) zij geeft eveneens foutief aan dat haar geloof over de traditionele bijbel enkel stelt dat deze het werk is van God in het tijdperk van barmhartigheid, dat God alles noteerde wat hij deed en dat de apostelen die Jezus volgden alles noteerden en een boek schreven, (3) het is – gelet op de informatie in het administratief dossier – uiterst bevreemdend dat verzoekster in België wel graag naar andere kerkdiensten wou gaan en enkel tegengehouden werd door de taalbarrière en haar introverte karakter, (4) verzoekster heeft haar kerknaam onvermeld gelaten op de Dienst Vreemdelingenzaken, (5) verzoeksters verklaringen omtrent de door haar uitgeoefende functies binnen haar kerk niet aannemelijk zijn en zij over de bestaande functies verklaringen aflegt die niet in overeenstemming zijn met de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, (6) verzoekster de “endian shidai” of het tijdperk van barmhartigheid verkeerd situeert en (iv) de door verzoekster in de loop van de procedure voorgelegde documenten niet van die aard zijn dat zij de appreciatie van haar asielaanvraag in positieve zin kunnen ombuigen, zoals wordt toegelicht.

2.3.2.3. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167 477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164 298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163 358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163 357; RvS 21 september 2005, nr. 149 149; RvS 21 september 2005, nr. 149 148). Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169 217). Het tweede middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoekster in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 20 september 2017 (CG nr. 1618035), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133 153).

2.3.2.4. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoekster geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

De Raad stelt vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de pertinente motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door haar uiteengezette asielrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel om onderstaande redenen in gebreke blijft.

2.3.2.4.1. Zo merkt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vooreerst op goede gronden op dat verzoekster geen zicht biedt op haar werkelijke achtergrond en profiel nu dient te worden vastgesteld dat, hoewel verzoekster een paspoort voorlegt waardoor zij haar identiteit en nationaliteit staft, zij verder de Belgische asielinstanties in het ongewisse lat over haar achtergrond en profiel aangezien (1) er ernstige discrepanties waar te nemen zijn tussen haar verklaringen voor de Belgische asielinstanties enerzijds en haar visumdossier anderzijds omtrent haar hoogst behaalde graad en werkzaamheden, (2) verzoekster onsamenhangende verklaringen aflegt over het opstellen van haar visumdossier, (3) verzoekster geen zicht biedt over de persoon met wie zij samen haar visumaanvraag indiende en (4) de door verzoekster opgegeven naam van haar vader bij het

Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet overeenstemt met hukou die zij in het kader van haar visumaanvraag voorlegde en op de hukou evenmin melding wordt gemaakt van een oudere zus, waarvan verzoekster later op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen melding maakt.

In zoverre verzoekster in onderhavig verzoekschrift benadrukt dat zij heeft uitgelegd dat haar visumdossier gesteund werd op valse documenten, dat dit een bestaande praktijk is in China en zij citeert uit een artikel van de Immigration and Refugee Board of Canada, *“China: Fraudulent documents, including the manufacturing, procurement, distribution and use of passports, hukou, and resident identity cards (RICs), particularly in Guangdong and Fujian; instances of officials issuing fraudulent RICs to citizens and selling authentic RICs on the black market (2010-September 2013)”* van 21 oktober 2013, merkt de Raad op dat zij geen enkel valabel argument bijbrengt om de vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissing in dit verband in een ander daglicht te stellen. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen merkt in dit verband immers pertinent op dat verzoekster incoherente verklaringen aflegt over het opstellen van haar visumdossier zodat bezwaarlijk geloof gehecht kan worden aan verzoeksters verklaringen als zou zij zelf persoonlijke, authentieke identiteitsdocumenten aan het reisbureau hebben gegeven, doch het bureau zelf sommige documenten maakte. Zo geeft zij immers enerzijds aan dat zij haar reis legaal regelde zoals een toerist (administratief dossier, stuk 8, p. 7), doch anderzijds verklaart zij dat het reisbureau documenten voor haar maakte op basis van valse gegevens omdat zij anders het land niet zou kunnen verlaten (administratief dossier, stuk 8, p. 2-3). Daarnaast kan zij zich de naam van het reisbureau niet herinneren (administratief dossier, stuk 8, p. 7), hetgeen verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van haar verklaringen. Voorts dient erop gewezen dat verzoekster tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aangeeft dat haar reis geregeld werd door een vriend van haar vader, Q. D., die via zijn netwerk een reisbureau gevonden heeft. Nochtans gaf verzoekster tijdens haar interview op de Dienst Vreemdelingenzaken te kennen dat haar vader de agent vond en geeft zij aan niet zeker te weten of het een reisagent betrof (administratief dossier, stuk 17, p. 9).

Verzoeksters betoog dat op basis van artikel 32 van de Conventie van Genève aanvaard moet worden dat een asielzoeker alle middelen gebruikt om haar land van herkomst te verlaten, mist verder juridische grondslag aangezien dit artikel uitsluitend de uitzetting van regelmatig op het grondgebied verblijvende vluchtelingen betreft.

Waar verzoekster voorts aanvoert dat het voorstellen van haar echte profiel tot een weigeringsbeslissing van haar visumaanvraag zou hebben geleid, zij de aandacht vestigt op de verklaringen van de ambtenaar van de Belgische ambassade in China en artikel 21 van de Verordening (EG) nr. 810/2009 van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode, waaruit zij afleidt dat het bezit van een profiel als asielzoeker onvermijdelijk leidt tot een weigering van het visum komt zij in wezen niet verder dan het louter herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen en het poneren van blote beweringen, waarmee zij niet vermag afbreuk te doen aan de pertinente motieven van de bestreden beslissing in dit verband.

Dat de bestreden beslissing geen melding zou maken van de door verzoekster op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voorgelegde originele hukou kan niet worden bijgetreden. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelt dienaangaande immers op goede gronden: *“U beweerde dat u de echte naam van uw vader, met name L. F., opgaf bij uw visumaanvraag en dat enkel de gegevens van uw moeder niet de echte waren (zie CGVS, p. 2, 6). U legde tijdens het gehoor op het CGVS uw hukou voor, waarvan u zegt dat het uw authentieke hukou is, bekomen door uw vader in 2016. Uit vertaling van deze hukou blijkt dat uw vader, genaamd L. F., als gezinshoofd aangegeven wordt. Op de hukou voorgelegd bij uw visumaanvraag wordt echter een zekere L. H., met dezelfde geboortedatum als L. F., als gezinshoofd aangeduid. L. F. wordt in deze hukou niet vermeld. Tijdens het gehoor op het CGVS verklaarde u dat u een oudere zus hebt, volgens de door u voorgelegde hukou en volgens uw verklaringen heet ze L. X. (zie CGVS, p. 6, en verklaring DVZ, punt 17). Volgens de hukou voorgelegd bij uw visumaanvraag bent u echter de oudste dochter van het gezin. Gezien deze tegenstrijdige informatie over uw vader, moeder en zus verkeert het CGVS in het ongewisse over uw reële gezinssituatie.”*

Voorts wijst de Raad erop dat er, in tegenstelling tot wat verzoekster in onderhavig verzoekschrift lijkt te betogen, slechts sprake is van een onderzoekspllicht in hoofde van de asielinstanties in zoverre de asielzoeker verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Geen enkele bepaling of beginsel verplicht de met het onderzoek van

de asielaanvraag belaste instanties de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling zelf op te vullen (RvS, nr. 164.792 van 16 november 2006). Bovendien dient de commissaris-generaal niet te bewijzen dat de voorgehouden feiten onwaar zijn.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan derhalve worden bijgetreden waar hij te dezen nog opmerkt: *“Tevens merkt het CGVS op dat u, indien u voor uw visumaanvraag valse gegevens en valse documenten zou hebben gebruikt, u de Belgische autoriteiten ernstig hebt misleid. Dit alles tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de manier waarop u uw vertrek uit de Volksrepubliek China hebt geregeld ernstig aan.*

Gezien u met uw achtergrond en profiel fraude hebt gepleegd, zij het bij uw visumaanvraag, zij het bij uw asielaanvraag, zij het bij allebei, kan het CGVS niet zomaar aannemen dat de achtergrond en het profiel dat u bij de DVZ en voor het CGVS naar voren brengt in het kader van uw asielaanvraag uw werkelijke achtergrond en profiel zijn. Dit is des te meer zo gezien u deze achtergrond en dit profiel op geen enkele manier staft.”

2.3.2.4.2. Tevens merkt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen pertinent op dat het op zich ongeloofwaardig is dat verzoekster China heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging omwille van haar betrokkenheid bij de kerk van Quannengshen aangezien (1) het feit dat zij met eigen, legale documenten het land heeft verlaten, zij zich ter persoonlijke controle aan de grensautoriteiten van haar land van herkomst aanbod en zich zo blootstelde aan een sterk verhoogd risico op ontdekking en arrestatie niet overeenstemt met de door haar geschetste vrees voor vervolging en asielmotieven waarop zij haar terugkeervrees baseert, (2) verzoeksters laattijdige asielaanvraag verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de door haar ingeroepen vrees, (3) verzoekster op de Dienst Vreemdelingenzaken allerminst melding heeft gemaakt van de video waar zij opstond, hoewel zij dit op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nochtans als het incident aanmerkt dat rechtstreeks aanleiding heeft gegeven tot haar vertrek uit China en op de Dienst Vreemdelingenzaken zelfs enkel in algemene termen sprak over de beschuldiging door de politie, (4) verzoekster geen informatie heeft over een arrestatiebevel op haar naam hoewel de politie haar wilde arresteren toen zij naar de woning kwamen op 21 april, (5) het niet aannemelijk is dat verzoekster niet zou weten of de politie na het bezoek aan haar vader op 21 april nog teruggegaan is naar de woning nu zij wel degelijk in contact stond met haar vader, (6) verzoekster geen enkel begin van bewijs voorlegt ter ondersteuning van haar verklaring dat haar moeder gearresteerd werd in november 2011 en een gevangenisstraf van zeven jaar uitzit omwille van haar betrokkenheid bij Quannengshen en (7) verzoeksters verklaringen over de gebeurtenissen na haar moeders arrestatie evenmin geloofwaardig zijn.

Verzoekster voert geen enkel concreet verweer tegen deze vaststellingen en overwegingen, zodat zij onverminderd overeind blijven, door de Raad tot de zijne worden gemaakt en geacht worden als zijnde hier hernomen.

2.3.2.4.3. De Raad stelt voorts vast dat verzoekster niet aannemelijk maakt een volgeling en actief lid van de kerk van Quannengshen te zijn. Zo blijkt zij immers nagenoeg onbekend te zijn met elementaire aspecten van haar voorgehouden geloof, terwijl zij op andere punten wel louter theoretische kennis bezit, hetgeen gelet op haar verklaringen omtrent de verschillende functies die zij zou hebben uitgeoefend binnen de kerk van Quannengshen de geloofwaardigheid van haar voorgehouden profiel ondermijnt.

Verzoekster voert op algemene wijze aan dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een te beperkte kennis en begrip heeft aangaande haar kerk om haar geloof correct in te schatten, dat haar geloof immers verboden is in China zodat er een gebrek aan informatie is en veelal negatieve feiten worden verspreid en stelt tevens dat het administratief dossier bijzonder weinig informatie bevat, die bovendien een zeer algemeen en statisch beeld van de kerk onderbouwt doch geen zicht biedt op de werkelijkheid van de praktijken in China van de lokale leden van de kerk. Er dient evenwel te worden vastgesteld dat verzoekster zich in wezen beperkt tot het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en het poneren van de blote bewering dat de voornaamste bron van informatie over de leer van de kerk haar website blijft, waarmee zij allerminst aantoonst dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt (zie map ‘Landeninformatie’) niet correct dan wel niet actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

De door verzoekster aangehaalde informatie (verzoekschrift, stuk 3) ligt immers in dezelfde lijn – en is zelfs afkomstig van dezelfde auteur – als de informatie waarop het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich steunt bij de beoordeling van verzoeksters betrokkenheid bij de kerk van Quannengshen. Wat betreft het stuk dat in de inventaris wordt aangeduid als *“Church of Almighty God functies op het lokaal niveau”* (verzoekschrift, stuk 4) dient vastgesteld dat het niet vergezeld is van een voor eensluidend verklaarde vertaling in de taal van de rechtspleging zoals voorgeschreven door artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zodat de Raad geen kennis kan nemen van de inhoud ervan. Dit stuk kan derhalve niet in overweging worden genomen.

In zoverre verzoekster nog verwijst naar UNHCR *“Guidelines on International Protection No. 6: Religion-Based Refugee Claims under Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees”* van 28 april 2004 en benadrukt dat hieruit volgt dat het moeilijk kan zijn voor leden van een kerk om de leer ervan te beheersen binnen een repressieve maatschappij, herhaalt de Raad dat gelet op verzoeksters verklaringen omtrent de door haar opgenomen functies binnen de kerk van Quannengshen, met name het organiseren van bijeenkomsten voor nieuwelingen tot de verantwoordelijkheid voor een kerk van 30 tot 40 personen (administratief dossier, stuk 8, p. 14-15), wel degelijk een gedegen kennis kan worden verwacht omtrent kernaspecten van het geloof.

Met de stelling dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen meent dat een lid van de kerk van Quannengshen vijandig moet staan ten aanzien van andersgelovigen en deze andersgelovigen zwaar gestraft moeten worden, gaat verzoekster uit van een eenzijdige lezing van de bestreden beslissing, waar dienaangaande staat te lezen als volgt: *“Ten eerste verklaarde u verkeerdelijk dat uw geloof de keuze respecteert van mensen die Quannengshen niet volgen en dat er geen slechte dingen gebeuren voor ongelovigen (zie CGVS, p. 16). Volgens de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier benadrukt uw geloof echter krachtig de tegenslagen van diegenen die niet in jullie godheid geloven. Meer nog, uw kerk publiceert een werk waarin talrijke van deze tegenslagen zijn opgenomen en gebruikt dit werk als rekruterings- en bekeringsinstrument. Hoewel u toevoegde dat wie echt tegen God is en blasfemische uitspraken doet gestraft wordt, kon u geen concreet voorbeeld geven van hoe zulke personen gestraft worden (zie CGVS, p. 16). U haalde slechts aan dat mensen die de wetten van Jehova niet volgden gestenigd werden, maar hiermee verwees u naar de periode van het Oude Testament, niet naar het tijdperk waarin men momenteel leeft volgens uw leer. Dat u als “dailing” of leidinggevende van een kerk van 30 tot 40 personen geen enkel concreet voorbeeld kan geven van de manier waarop ongelovigen of andersgelovigen gestraft worden door Quannengshen tast de geloofwaardigheid van het door u beweerde profiel ernstig aan.”*

Alwaar verzoekster betoogt dat haar gematigde standpunt bevestigt dat de officiële leer verschilt van de hedendaagse praktijken van de leden van de kerk omdat het immers geen statisch en monolithisch gegeven betreft en zij onderstreept dat er een grotere openheid is naar nieuwe leden toe en er meer soepele standpunten worden vertegenwoordigd in de praktijk, hierbij citerend uit de aan het verzoekschrift gevoegde uittreksels van het boek van E. Dunn (verzoekschrift, stuk 3), slaagt zij er allerminst in de in de bestreden beslissing vastgestelde hiaten in haar kennis omtrent de leer en stellingen van haar geloof te verschonen of te vergoelijken. Vooreerst dient opnieuw te worden onderstreept dat van verzoekster, die verklaart verantwoordelijk te zijn geweest voor het organiseren van bijeenkomsten voor nieuwelingen en later de verantwoordelijkheid kreeg over een kerk van 30 tot 40 personen, redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij wel degelijk de kernaspecten van de officiële leer kan schetsen en dit ongeacht of de (lokale) hedendaagse praktijken een soepelere toepassing voorstaan. In zoverre verzoekster nog lijkt te betogen in onderhavig verzoekschrift dat er in de praktijk geen verschil is tussen de kerk van Quannengshen en andere protestantse huiskerken, kan zij allerminst gevolgd worden. Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier en deze bijgevoegd aan het verzoekschrift (stuk 3) blijkt dat er wel degelijk belangrijke verschilpunten op te merken zijn. Zo onder meer het feit dat zij allen een nieuwe of herziene visie op het christendom vertolken (verzoekschrift, stuk 3, p. 18).

Het is tevens niet aannemelijk dat verzoekster, gelet op het door haar voorgehouden profiel binnen de kerk (administratief dossier, stuk 8, p. 14-15), foutief aangeeft dat het tijdperk voor barmhartigheid (*“endian shidai”*) ten tijde van Mozes begon om vervolgens te verklaren het niet meer precies te weten (administratief dossier, stuk 8, p. 17). Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (zie map ‘Landeninformatie’, artikel *“Chinese christianity: the local, the global and the eastern lightning cult”*) blijkt dat de geboorte van Jezus het einde van het tijdperk van de wet betekende en het begin van het tijdperk van barmhartigheid.

Dat verzoekster wel kon aangeven dat het tijdperk van barmhartigheid 2000 jaar duurde en gevolgd werd door de “*guodu shidai*”, een periode die ruim twintig jaar geleden begon (administratief dossier, stuk 8, p. 17), wijst op het ingestudeerd en fragmentarisch karakter van haar kennis.

Voorts dient erop gewezen dat verzoekster op de Dienst Vreemdelingenzaken geen melding heeft gemaakt van het gebruik van andere namen naast L. B. (administratief dossier, stuk 17). Op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaart zij evenwel dat zij binnen de kerk gebruik maakte van de naam Z. L. en dit sinds haar toetreding in juli 2010 (administratief dossier, stuk 8, p. 3). Dat verzoekster de kerknaam Z. L., die zij gedurende een zestal jaar in China zou hebben gebruikt teneinde haar identiteit te beschermen, geheel onvermeld liet op de Dienst Vreemdelingenzaken op het ogenblik dat haar uitdrukkelijk gevraagd werd naar andere namen, ondermijnt de geloofwaardigheid van haar verklaringen. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen besluit op dit punt derhalve terecht dat de vermelding van deze naam gedurende het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen doet vermoeden dat zij het gebruik van schuilnamen binnen de kerk van Quannengshen in België heeft vernomen tussen haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en deze op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Dat verzoekster bovendien op de vraag welke functies er nog boven “*dailing*” staan, antwoordt als volgt: “1 kerk heeft 2 *dailing*, 3 *jiaoguan zhishi* en *fuyin zhishi*, *shiwu zhishi*, daarboven is *xiaoqu*, daarboven *qu*” (administratief dossier, stuk 8, p. 15), doch vervolgens aangeeft dat er geen hiërarchie bestaat, wijst verder op het ingestudeerde en fragmentaire karakter van haar kennis. Ongeacht of de hiërarchie van de kerk in de praktijk inmiddels gedecentraliseerd en informeel is op lokaal niveau, kan van verzoekster – gelet op haar verklaringen omtrent de door haar opgenomen functies binnen de kerk van Quannengshen – immers redelijkerwijze worden verwacht dat zij weet heeft van het bestaan van de officiële hiërarchie binnen de kerk.

Daarnaast kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen worden bijgetreden waar deze overweegt: “*Ten vijfde heeft het CGVS bedenkingen bij de functies die u beweerde uit te oefenen binnen uw kerk. Van november 2010 tot oktober 2012 zou u de functie “kan xinren” (letterlijke betekenis: kijken naar of zorgen voor nieuwe personen) uitgeoefend hebben (zie CGVS, p. 14), een functie die niet gekend staat onder deze naam in de informatie waarover het CGVS beschikt en die gebaseerd is op een handboek van de kerk zelf. Uw taken bestonden eruit bijeenkomsten te organiseren voor nieuwelingen, hun vragen te beantwoorden en hen dingen uit te leggen die niet duidelijk waren (zie CGVS, p. 14). Het is opmerkelijk dat u reeds enkele maanden na uw toetreding tot de kerk in juli 2010 deze functie opnam. Het is eerder twijfelachtig of u zo snel de leer van uw geloof grondig genoeg kende om in staat te zijn deze uit te leggen aan nieuwe gelovigen.*”

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen als zou zij een volgeling en actief lid van de kerk van Quannengshen zijn. Kritiek op de overvloedige motieven dat verzoekster sommige functies vermeldde die niet terug te vinden zijn in de informatie uit het administratief dossier en dat “*qu*” en “*xiaoqu*” geen functies zijn maar respectievelijk regio en district of buurt betekenen en dat zij verkeerdelijk aangaf dat haar geloof over de bijbel enkel stelt dat deze het werk is van god in de tijd van barmhartigheid en God en de apostelen alles noteerden, kan derhalve op zich niet leiden tot een hervorming van de bestreden beslissing.

2.3.2.4.4. Alwaar verzoekster aanvoert dat het loutere bestaan van een strafbaarstelling in het Chinese Wetboek van Strafrecht, waarbij personen die deelnamen aan ‘*evil cults*’ of deze organiseren een bestraffing kunnen oplopen, een voldoende bedreiging vormt om een vrees voor vervolging te ondersteunen en zij in haar aanvullende nota nog citeert uit en verwijst naar een uittreksel van “*The Battle for China’s Spirit*” van Freedom House van februari 2017 en een uittreksel uit het “*Annual Report on the Chinese Communist Government Prosecution of the Church of Almighty God*” van Church of Almighty God van 2017 en betoogt dat de Quannengshen-kerk behoort tot ‘*evil cults*’ en de conclusie van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in zijn nota met opmerkingen dat er geen sprake is van systematische vervolging van christenen door de overheid niet van toepassing is op groeperingen die als ‘*evil cults*’ worden beschouwd, dient het volgende te worden opgemerkt.

Zo moet vooreerst benadrukt dat hoger reeds is komen vast te staan dat verzoekster niet aannemelijk maakt een volgeling en actief lid van de kerk van Quannengshen te zijn. Voorts kan er nog op worden gewezen dat de enkele strafbaarstelling als zodanig geen daad van vervolging vormt.

In tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt betoogd, werd ingevolge het arrest van 7 november 2013 van het Hof van Justitie van de Europese Unie aangaande de gevoegde zaken C-199/12 tot en met C-201/12 bepaald dat de enkele strafbaarstelling van homoseksuele handelingen als zodanig geen daad van vervolging vormt. Daarentegen kan een gevangenisstraf voor homoseksuele handelingen op zich wel een daad van vervolging vormen mits deze straf daadwerkelijk wordt toegepast.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat verzoeksters verwijzing naar een arrest van de Nederlandse Raad van State van 14 maart 2017 evenmin dienstig is. Elke asielaanvraag dient immers op individuele basis en aan de hand van de hiertoe *in concreto* aangevoerde elementen onderzocht worden. In het aangehaalde arrest werd geoordeeld dat er een onderscheid dient te worden gemaakt tussen huiskerken, waaronder niet-geregistreerde huiskerken en “evil cults”. In onderhavig dossier is dit evenwel niet aan de orde aangezien verzoekster geheel niet aannemelijk maakt een volgeling en actief lid te zijn van de kerk van Quannensheng. Ten overvloede merkt de Raad nog op dat in de nota met opmerkingen van 12 januari 2018 wel degelijk een onderscheid wordt gemaakt tussen geregistreerde kerken, groeperingen die door de overheid als “evil cult” worden beschouwd en niet-geregistreerde kerken.

2.3.2.4.5. Voor het overige blijft verzoekster in wezen steken in het louter herhalen van een aantal eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het volharden in de door haar uiteengezette asielmotieven, het uiten van blote beweringen, het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal en het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee verzoekster dan ook niet vermag de vaststellingen en overwegingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing te ontkrachten.

2.3.2.5. De door verzoekster voorgelegde documenten vermogen niet de ongeloofwaardig geachte verklaringen omtrent de feiten die aan de grondslag liggen van haar asielrelaas te herstellen.

Wat betreft het door verzoekster voorgelegde paspoort, de tekst van de Engelstalige website van Quannengshen, de kopie van de brief geschreven door Z. Q., de kopie van het paspoort van Z. Q. en het document “*Schnellrecherche der SDF-Länderanalyse vom 2. Juni 2015 zu China: Eastern Lightning*” (thans opnieuw aan het verzoekschrift gevoegd) overweegt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden: “(...) Uw paspoort staat uw identiteit, nationaliteit en reisweg. De tekst van de Engelstalige website van Quannengshen is een introductie tot de kerk, dit geloof en de vervolging ervan in China. De kopie van de brief geschreven door Zhuang Qin, een religieuze zuster in Frankrijk, als bevestiging van uw geloof en uw contacten met haar, is opgesteld op 20 juni 2017, enige tijd na uw asielaanvraag en na uw gehoor bij het CGVS, en is gericht aan de Belgische immigratieambtenaar. Hieruit blijkt dat deze brief opgesteld is in functie van uw asielaanvraag. Gezien het gesolliciteerde karakter ervan heeft deze brief geen objectieve bewijswaarde. Bovendien is de brief slechts een kopie, wat de bewijswaarde ervan aanzienlijk vermindert. Wat betreft de voorgelegde kopie van het paspoort van Z. Q. dient opgemerkt te worden dat deze kopie noch de identiteit van de briefschrijver, noch de relatie met u, noch uw geloofsovertuiging of die van Z. Q. staat. Met betrekking tot het document “*Schnellrecherche der SFH-Länderanalyse vom 2. Juni 2015 zu China: Eastern Lightning*” van de Schweizerische Flüchtlingshilfe voorgelegd door uw advocaat tijdens het gehoor bij het CGVS, dient opgemerkt te worden dat dit document de algemene situatie van Eastern Lightning, ook gekend als Quannengshen, en de vervolging van Eastern Lightning gelovigen in China, beschrijft en dat u niet in dit rapport vermeld wordt.” Vaststellingen en overwegingen welke in onderhavig verzoekschrift overigens op generlei wijze worden betwist.

Met het voorgelegde attest van H. M. van l'Eglise de Dieu Tout-Puissant (verzoekschrift, tweede stuk 5) slaagt verzoekster er evenmin in om haar beweerde problemen alsnog aannemelijk te maken. Het attest werd immers slechts op 11 oktober 2017 opgesteld en dus na de kennisgeving aan verzoekster op 21 september 2017 (administratief dossier, stuk 2) van de beslissing van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waarin haar de vluchtelingenstatus werd geweigerd en haar eveneens de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd. Uit het attest komt eveneens naar voor dat H. M. zich voor het opstellen van dit attest baseerde op verzoeksters verklaringen omtrent haar ervaringen. Het attest vertoont aldus een gesolliciteerd karakter en heeft derhalve geen objectieve bewijswaarde. Overigens dient opgemerkt dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van een geloofwaardig en coherent relaas, wat *in casu* niet het geval is.

In zoverre verzoekster onder verwijzingen naar de arresten EHRM, "*Singh e.a. t. België*" van 2 oktober 2012, EHRM, *KK t. Frankrijk* van 10 oktober 2013 en EHRM, *MA t. Zwitserland* van 18 november 2014 nog voorhoudt dat het attest van de Franse afdeling van de kerk van Almachtige God moet worden aanvaard door de asielinstanties, minstens dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verplicht moet worden om de inhoud van het attest te onderzoeken, dient te worden herhaald dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uitoefent van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil. Overigens dient opgemerkt dat er geen enkele rechtsregel bestaat die de commissaris-generaal oplegt om onderzoeksdaden te stellen. Voorts dient opgemerkt dat zo verzoekster verwijst naar het arrest "*Singh e.a. t. België*" van 2 oktober 2012 van het EHRM, waarin België veroordeeld werd in een zaak van Sikhs die als afgewezen asielzoekers naar Moskou dreigden te worden teruggestuurd, dient opgemerkt dat dit arrest er enkel op wijst dat de nationale asielinstanties, wanneer twijfels bestaan omtrent de nationaliteit en verblijfplaatsen van een asielzoeker en deze asielzoeker vervolgens documenten aanbrengt die deze twijfels zouden kunnen wegnemen, de plicht hebben deze documenten te onderzoeken om zo meer zekerheid te verkrijgen over het al dan niet bestaan van een risico blootgesteld te worden aan een in artikel 3 van het EVRM verboden handeling voor betrokkenen in hun land van herkomst. Verzoekster gaat eraan voorbij dat haar asielaanvraag niet werd afgewezen omwille van twijfels omtrent haar nationaliteit en verblijfplaats, doch wel omdat de door haar aangevoerde vervolgingsfeiten ongeloofwaardig werden bevonden.

Met betrekking tot de uittreksels uit het boek van Emily DUNN, "*Lightning from the East, Hetrodoxy and Christianity in Contemporary China*", Brill, Leiden-Boston, 2015 (stuk 3) en het artikel over de functies op lokaal niveau van de Church of Almighty God (stuk 4) kan dienstig worden verwezen naar hetgeen hoger reeds werd uiteengezet in punt 2.3.2.4.3..

De "*Letter of Attestation*" van 23 oktober 2017 van J. B. van de Kerk van de Almachtige God te Nederland (verzoekschrift, eerste stuk 5) spreekt over een mevrouw C. X. en maakt melding van een geheel ander paspoortnummer dan dit van verzoekster, zodat het de Raad niet duidelijk is hoe dit betrekking heeft op verzoekster.

Ook met de voorgelegde verblijfskaart van J. B. en de benoemingsakte van J. B. als voorzitter van de kerk in de Nederlanden, slaagt verzoekster er niet in om haar beweerde problemen omwille van haar geloof aannemelijk te maken. Uit deze documenten blijkt immers slechts dat J. B. over een verblijfstitel beschikt in Nederland als EU langdurig ingezetene en dat zij benoemd werd als voorzitter van het Kerkgenootschap Kerk van de Almachtige God (Nederland) op 27 september 2016. De foto's van verzoekster met andere gelovigen, waaronder J. B. vormen evenmin een bewijs van de voorgehouden feiten aangezien foto's in het algemeen in scène kunnen worden gezet en bijgevolg manipuleerbaar zijn in plaats, tijd en ruimte. Overigens kan aan documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze voorgelegd worden ter ondersteuning van een geloofwaardig en coherent relaas, wat *in casu* niet het geval is.

Wat betreft het arrest van de Nederlandse Raad van State met nummer 201602148/1/V2 van 14 maart 2017, het uittreksel uit het artikel "*The Battle for China's Spirit*" van Freedom House van februari 2017 en het uittreksel uit het "*Annual Report on the Chinese Communist Government Prosecution of the Church of Almighty God*" van Church of Almighty God van 2017 kan dienstig worden verwezen naar hetgeen hoger reeds werd uiteengezet in punt 2.3.2.4.4..

2.3.2.6. De Raad stelt vast dat de vaststellingen in de bestreden beslissing correct zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van verzoeksters asielrelaas. Aangezien in de bestreden beslissing ernstige gebreken in de verklaringen van verzoekster worden aangehaald en geen van de motieven overtuigend wordt weerlegd zoals blijkt uit wat voorafgaat, schragen de gezamenlijke motieven de bestreden beslissing. Immers, uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn aanvraag. De bevoegde overheid, in dit geval de commissaris-generaal, heeft tot taak de relevante elementen van de asielaanvraag te onderzoeken en te beoordelen in samenwerking met verzoekster.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen. Zoals uitvoerig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing is het asielrelaas van verzoekster niet geloofwaardig zodat er geen reden is om het te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekster, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekster dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn evenwel geen gegevens voorhanden waaruit blijkt dat er in China actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Gelet op het voorgaande dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing geenszins artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen schendt. Verzoekster maakt immers niet aannemelijk dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig feit of element dat de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht zou kunnen stellen.

2.3.5. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoekster niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat zij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Waar verzoekster in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

De middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes februari tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER